

του, ἐγένετο δὲ τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1324· ἡ δευτέρα κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκδοθεῖσα καθώριζε τὴν εἰσφραγὴν ἐκάστης ἀρχιεπισκοπῆς καὶ μητροπόλεως ὑπὲρ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου· ἡ τρίτη γενομένη κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1327 ὑπέβαλλε προσωρινῶς εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ μητροπολίτου Καισαρείας τὰς μητροπόλεις Σεβαστείας, Εὐχαΐτων, Ἰκονίου, Μωκησοῦ καὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ναζιανζοῦ, στερουμένας ἀπὸ πολλοῦ ποιμένων διὰ τὰς καιρικὰς ἀνωμαλίας, ἀδυνατοῦ οὔσης τῆς ἀποστολῆς κανονικῶν μητροπολιτῶν· καὶ ἡ τελευταία κατὰ ἀπρίλιον τοῦ 1331 βεβαίωσεν ὅτι αἱ ἐν Μιτυλήνῃ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν τῆς Μεθύμνης μοναὶ ἀγίου Νικολάου, Καλῆς Λαγκαδος, Ξηροκάστρου καὶ Μυρσίνης, ἅς ὤκειοποιήθησαν οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς τοῦ Καλέως, ἀπατήσαντες καὶ τὸν αὐτοκράτορα καὶ χρυσοβούλλου αὐτοῦ τυχόντες, ὑπόκεινται τῷ μητροπολίτῃ Μεθύμνης, ὡς καὶ αἱ μοναὶ Κρυοκόπου, ἀγίας Θεοφανῶ (οὔτω), Ὀδηγητρίας, Βούρκου, Ἀγίων Πέντε, Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τῇ ἐνορίᾳ Κόρακος, Σωτῆρος Χριστοῦ, Κληματίου καὶ ἀγίου Γεωργίου τὸ Κρῦον Νερόν⁶¹⁸.

Ὁ πατριάρχης Ἡσαΐας ἐχειροτόνησε μητροπολίτην Ῥωσσίας τὸν Ἕλληνα Θεόγνωστον, ἀγαθὴν ἱεράρχου συνετοῦ καταλιπόντα μνήμη⁶¹⁹.

Ἐπὶ τοῦ Ἡσαΐου ἐξεδόθη ἡ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Γρηγορίου «Γραφή, πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Πελαγονίας κυρὸν Θεοδόσιον περὶ θεσμοῦ συγγενείας⁶²⁰». Τότε καὶ Ματθαῖος ἱερομόναχος ὁ Βλάσταρις, τέ-

618. Acta A', 97, 111, 126, 143, 164. Μ. Ἰ. Γεδεών Χρονικὰ πατριαρχ. Οἴκου καὶ Ναοῦ· σελ. 131—134. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ Σύνταγμα· τόμ. Ε', σελ. 134—137.

619. Βαλλιάνου Ἱστορία τῆς Ῥωσσίας. Ἐκκλησίας· σελ. 65—67.

620. Μ. Γ. Δήμητρα : περὶ τῆς αὐτοκεφάλου ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχίδος· σελ. 67.

